AVUSTRALYA'DA

ELELE

HAYATTA EN HAKİKİ

MÜRŞİT İLİMDİR

M.K. Atatürk

YIL: 10 SAYI: 32 HAZİRAN 2003 AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ

Sağda:
14 Eyül 2002 tarihinde derneğimizi ziyaret eden zamanın T.C. Milli Savunma Bakanı Sayın Sabahattin Çakmakoğlu halka konuşurken.
Resimde soldan:
T.C. Canberra Büyük Elçisi Sayın Tansu Okandan, Sayın Sabahattin Çakmakoğlu, Derneğimiz başkanı Nadir Celil ve Tuğ General Sayın Nejdet Soyer

Solda:
3 Nisan 2003 tarihinde Türkiye'den gelen çocuk kitapları yazarı Sayın Serpil Ural, Cumartesi Türk Okulumuzu ziyaret etti. Çocuklarımızla Çanakkale Savaşları ile ilgili konuşma yaptı.
Resimde sağdan: TC Melbourne Başkon-Solosu Sayın Hasan Aşan, Nadir Celil, Memet İ-Hüseyin, Sayın Serpil Ural, Ayşe Aday ve Feriha Reşitoğlu

Sağda:
Sayın Sabahattin Çakmakoğlu'nu ve diğer misafirkeri üyelerimiz karşılarken

Sağda:
Dernek başkanımız Nadir Celil açılış konuşmasında, misafirleri Avustralya'da Batı Trakya Türk toplumu ve dernek çalışmaları hakkında bilgilendirdi

Solda:
Sayın Sabahattin Çakmakoğlu derneğimize bir de Türk Bayrağı hediye etti

Saygı Değer Türk Toplumu,

Elele dergisi, Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, ona bağlı Eğitim kolu - Okul, Basın ve Yayın kolu ve Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği'nin ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN Kolu'na destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi, hepimizin ortak yayınıdır. Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir v.s yazılarınız bu derginin devamını sağlayacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştirici ve takdire her zaman açığız. Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

YAZILARINIZI
BASIN VE YAYIN KOLUMUZA
GÖNDEREBİLİRSİNİZ

Kuruluş tarihi:
Eylül 1993

Yazışma adresi:

A.B.T.T.D. Elele Dergisi

103-109 Union Street
Windsor VIC 3181
Melbourne, AUSTRALIA

Tel: +61 3 9510 4889
Fax: +61 3 9510 2417
Email: smemet@dodo.com.au

Dergiyi hazırlayanlar
Yazıların incelenmesi:
Memet İmam-Hüseyin
***Baskıya hazırlayanlar**:*
Sihem ve Memet İmam-Hüseyin
Feriha Reşitoğlu
***Bilgisayara geçiren**: Sihem İmam-Hüseyin*
***Kapak:** Sihem ve Memet*

İÇİNDEKİLER

Sayfa
Hıderllez 2
Biraz Duyarlı Olalım Lütfen 3,4
Mehmet Hilmi'yi Anıyoruz 5
Eğriye Eğri Doğruya Doğru Demek Lazım 6
Nadir Celil'den Bir Beste.....7
Babalar Günü 2002 ve şiir.....8
Anneler Günü 2003 ve şiir 9,10
Geçmişte Yılın Annesi ve Babası Seçilenler 10
ABTT Derneği ve Kadınlar derneğinin 2002-2003 faaliyet özeti 11,12
Faaliyetlerden fotoğraflar.....13,14,15,16
ön ve arka kapak
Çocuk ve Disiplin 17,18
Acı Kayıplarımız – Vefat ve Sağlık.....19
Sünnet Geleneği 20,21
Yarıbuçuk Bir Şiir 21
Sizin Köşeniz – Şiirler, Yemek, tatlı.....22,23,24
1453 Dostluk ve Barış Sempozyumu 25
Tiyatro "Ana Nasihatı" 26,27,28

HIDRELLEZ - 6 Mayıs 2003

Hıdrellez nedir?
Doğanın yeniden canlandığına inanılan ve halk takviminde yaz mevsiminin başlangıcı sayılan gün.

Efsaneye göre, Hıdır ve İlyas peygamberler ölümsüzlük suyundan içmiş iki kardeş veya iki dostur.
Her yılın 5 Mayıs'ını 6 Mayıs'a bağlayan gecede buluşup doğayı canlandırmak için sözleşmişlerdir.

Hızır, aksakallı, kırmızı papuçlu ve üzerinde çiçeklerden yapılmış bir cübbe bulunur. Baharın müjdecisi sayılan Hızır, bitkilere can verir, darda olanlara yardıma koşar. İşte "Hızır bereketi" sözü buradan gelmektedir.
İlyas ise uzun boylu ve nur yüzlüdür. Elinde uzun bir değnek taşır, keçi derisinden yapılmış uzun bir gömlek giyer. O da suların, bir inanışa göre de hayvanların koruyucusudur.

Hıdrellez şenlikleri eskiden beri Batı Trakya'da da yapılmaktadır.
Her yıl olduğu gibi bu yıl da İskeçe'nin Ilıca köyünde düzenlenen Hıdrellez şenliklerine katılmak için giden İskeçe Türk Birliği grubunun şenlik alanına girmeleri Yunan Askeri ve Emniyet görevlileri tarafından engellenmiştir.
Sebeb olarak Türk grubunun beraberinde getirdiği "Hıdrellez Bahar Bayramınız Kutlu Olsun - İskeçe Türk Birliği" ibaresini taşıyan pano ve Türk müzik ve halk dansları grubu gösterilmiştir.

Bu kadar güzel anlamlı ve barışçıl olarak hazırlanan bir şenliğe yapılan engellemeyi durdurması için Bölge Valiliği'ne gidildiğinde Vali'nin cevabı; "Bu karar üst makamlardan geldi, ben bir şey yapamam" olmuştur.

Avrupa Birliği üyesi Yunanistan'ın Türk azınlığına yapmış olduğu haksızlıkları, Avustralya Batı Trakya Türkleri olarak KINAR, Lozan Antlaşması ve Birleşmiş Milletler İnsan Haklarını çiğnediğini bilmesini isteriz.

Hazlayan: *Memet İ-Hüseyin*

Not: Hıdrellez'in tanıtımı 27.6.2003 tarihli, 1091 sayılı İleri gazetesinden alındı

ENTERESAN BİLGİLER

* Avustralya'da 2000 yılında 65 yaşında olan bir erkek ve kadın ne kadar zaman daha yaşayabilir?
  Erkek - 16 yıl Kadın - 20 yıl
* Avustralya nüfusunun yüzde kaçı Avustralyalı olmaktan övünüyor? % 93 (yüzde doksanüç)
* Avustralya'da çalışan işçilerin yüzde kaçı işlerinde streslidir? % 85 (yüzde seksenbeş)
* Bugün kü dünya nüfusu nedir? 6.25 milyar
* İnsan kafasında ortalama ne kadar saç vardır? 80,000 ile 120,000 arasında
* Saç ayda ne kadar büyür? 0.75 ile 1 santimetre arasında

BİRAZ DUYARLI OLALIM LÜTFEN!

Değerli okurlar, uzun bir aradan sonra tekrar sizlerle buluşmanın mutluluğu içinde hepinize sıcacık bir merhaba.

Hepinizin malumu üzerine, iki senelik yönetim kurulu üyeliği ve dernek başkanlığı görevimden sonra, 7 Ocak 2003 tarihinde yapılan yeni yönetim kurulu seçiminde, kimsenin yeni yönetime girmek arzusu olmadığından dolayı ufak bir kadro değişikliği ile yine ayni kişiler yeniden yönetimi tekrar üstlenmek mecburiyetinde kaldık.

Gönül isterdi ki; Bu defaki seçimlerde genç kardeşlerimiz yönetime sahip çıksınlar ve bu ulvi vazifeyi onlar yüklensinler. Ama ne gezer… Genç kardeşlerimiz, bilmiyorum nedense sorumluluk almaktan korkuyorlar herhalde. Bunda korkulacak ve çekinilecek ne var. Bu bir toplum hizmetidir, özveri ve fedakârlık ister, duyarlık ister. Kıymetli zamanlarından bir kısmını toplumun yararına yapılacak işlere ayırmak ister.

Genç kardeşlerimize sormak isterim: Bizler, buraya ayak basan ilk kuşaklar kaybolduktan sonra durum ne olacak? Aldığımız ve inşa edildiği zaman her türlü ihtiyaçlarımıza cevap verecek olan bu güzel binamız ne olacak? Kapısına kilit mi vurulacak? Nereye gidiyoruz genç kardeşlerimiz?

Unutulmasın; her türlü örf ve adetlerimiz, kültürümüz, dilimiz ve dinimiz dernekleşmenin sayesinde canlı tutabiliyor. Ölümüze ve dirimize ancak bu sayede sahip çıkabiliyoruz. Bir ölüm olayı olduğunda "Allah hepimize gecinden versin" hepimiz birlikte acı duyuyor, işimizi gücümüzü bırakarak cenazeye koşuyoruz. Düğün ve mevlit olayında da ayni şey olmuyor mu? Hadi bu yukarıda saydıklarımızı kalkın da tek başınıza yapın bakalım; imkânı var mı?
Demek ki herşey toplumla oluyor ve toplumla diri tutulabiliyor. Böyle olması güzel birşey değil mi? İyi de; düğün, mevlit ve buna benzer şeyler olunca davet edilenlerin hepsi can-ı gönülden oraya koşuyorlar da, derneğimiz, toplum ve derneğimiz yararına bir etkinlik yaptığında bakıyoruz toplum bireylerimizin yarısı o etkinlikte bulunmuyor. Nedeni nedir?

Yönetim olarak bu durum bizi hem üzüyor ve hem de düşündürüyor. Acaba bir yerde bir yanlışlık mı yapıyoruz. Belki içinizden bazıları zamanı olmadığını veya o gün başka bir işi çıktığını ileri sürebilir. Ama bu bir defa veya iki defa tesadüf olabilir. Her zaman için değildir. Ayda veya iki ayda yapılan bir etkinliğe ve bilhassa derneğimiz yararına olacaksa, insan ne de olsa ona zaman ayırabilir.

Genç kardeşlerimin dikkatini aşağıda belirteceğim bir noktaya çekmek isterim. Toplumdan uzak kalmanın, cemiyetinden uzak kalmanın şu anda değil ama ileride çocuklarınızı kaybetme durumu ile karşı karşıya kaldığınız zaman ne demek olduğunu ve acısını duyacaksınız. Unutmayalım, toplumlar kendi kültürlerine sahip çıktığı ölçüde varlıklarını sürdürebilirler. Bu da ancak ve ancak cemiyetleşmeniz sayesinde olur. Cemiyetleşmeyen, kendi kültürüne sahip çıkmayan bir toplum yakın bir gelecekte yok olmaya, kaybolmaya mahkumdur.

Bazı genç kardeşlerimden, "Cemiyet bize ne veriyor? Biz cemiyete vereceğimize cemiyet bize versin." diye anlamsız, uygunsuz sözler işittiğim oldu. Cemiyet bir banka değil ki; size kredi versin, iş bulma kurumu da değil size iş bulsun. Ne de devlet, size işsizlik parası versin. Cemiyet toplumsal bir kuruluştur.
Ayni kökenden gelen toplum bireylerinin katkısı ve dayanışması ile kurulur ve onların maddi ve manevi desteği ile ayakta durur ve toplumuna hizmet verir.
Ne gibi hizmetler verir?

devam ediyor…..

Biraz Duyarlı Olalım Lütfen ..... devamı

- Batı Trakya Türk toplumunun bu ülkede bir arada ve mutlu bir hayat sürdürebilmesi için çalışmalar yapar.
- Toplum bireylerinin bir arada olmasını birbirleri ile kaynaşmasını ve dayanışmayı sağlar.
- Etkinlikler düzenler ve bu sayede toplum bireylerini bir araya getirip kültürümüzün canlı tutulmasını sağlar.
- Milli ve dini günlerimizin canlı tutulmasını, o günlerin kutlanmasını ve genç nesillerin o günlere sahip çıkmasını ve önemini kavramasını sağlar.
- Çocuklarımızın kendi kültürünü, dilini, dinini öğrenmesi için hafta sonu okulunu açar.
- Toplum bireylerinin, dini vecibelerini yerine getirebilmesi için imkânı dahilinde cami, mescit veya bir ibadet odası yapar.
- Ölüm gibi vakalarda merhum ailesine yardımcı olur, cenaze işlemlerini tamamlar.
- Bulunduğu ülkede, kültürünün güzelliklerini diğer toplumlara tanıtmaya çalışır.
- Kendi öz ülkesi lehine, bulunduğu ülkede lobi yaratmağa çalışır. İşte bu ve buna benzer ve saire hizmetleri sıralıyabiliriz.

Sözü tekrar siteme değilde bazı gerçeklere getirmek istiyorum. Ben öyle şahıslar biliyorum ki; seçimden seçime derneğe gelebiliyorlar. Bazılarını seçimde de göremiyoruz. Seçim gününde üye sayısının % 50 sini zor tamamlıyabiliyoruz. Nedir bu derece ilgisizliğin nedeni? Doğrusu bunu marak ediyorum. Hoşlarına gitmeyen bir durum mu var? Yönetimde yanlışlıklar mı yapıyoruz? Gelsinler bize yani yönetim kuruluna, eğer bazı yanlışlıklarımız varsa bizi uyarsınlar veya bazı istekleri varsa bize iletsinler O zaman başbaşa otururuz ve bir çözüm üretmeye çalışırız. Biz her türlü eleştirmelere, fikirlere, görüşlere açığız. Bu şekilde de daha güzel çalışabileceğimizi ve daha başarılı olacağımıza inanıyorum.

Değerli üyelerimiz; bu dernek, içinde bulunduğumuz bina hepimizin ortak malıdır, tümümüz ona sahip çıkmalıyız. Gelin hep birlikte el ele verelim, şu güzel yuvamızı daha canlı, daha güzel ve hatta Melbourne'nun en özverili, en beğenilen derneği haline getirelim.
Bize yakışanı da bu olacaktır.
Bizlere maddi ve manevi destek verdiğiniz nisbette ileriye dönük daha güzel çalışmalar yapacağımızdan hiç şüpheniz olmasın.

Saygılarımızla
Başkan
Nadir Celil

GÜZEL SÖZLER

Zaman en büyük servettir…
Yaşamaya zaman ayırın, zira zaman bunun için yaratılmıştır…
Çalışmaya zaman ayırın, başarının bedeli budur…
Düşünmeye zaman ayırın, güçlü olmanın kaynağı budur…
Çevrenize nazik davranmaya zaman ayırın, mutluluğa giden yol budur…
Etrafınıza bakmaya zaman ayırın, günler bencilliğinize yetmeyecek kadar kısadır…
Çocuklarınızla oynamaya zaman ayırın, zevklerin en büyüyüdür…
Terbiyeli olmaya zaman ayırın, insan olabilmenin sembolü budur…

Hazırlayan: **Nadir Celil**

Avustralya Batı Trkaya Türkleri, geldikleri yerin yetiştirdiği değerli kişileri her zaman için sevgi ve saygı ile anar. Anılacak kişilerden biri de Mehmet Hilmi'dir. 26-06-2003 tarihinde yayınlanan 1091 sayılı "İleri" gazetesinden alınan çok değerli anma tanıtımın ıokuyalım. Memet İmam-Hüseyin

"Geldiğin zaman boşlukları dolduran değil, gittiğin zaman yeri doldurulamayan ol"

MEHMET HİLMİ'Yİ ANIYORUZ

1902 yılında Sofular'a bağlı Babalar köyünde dünyaya gelmiş, 25-06-1931 tarihinde de İskeçe'de rahmetli olmuştur. Ve mezar taşında da şu sözler yazılıdır. "Ey Türk! Bu mezarın önünde hürmetle eğil. Çünkü burada Trakya'nın en büyük evlâdı, **YENİ ADIM**'ın Başmuharriri kahraman **MEHMET HİLMİ** yatıyor" Evet, **Mehmet Hilmi**, Batı Trakya Türkleri açısından önemli bir yere sahiptir. Öyle ki, Türk Azınlığının basın tarihi bakımından bir ilki oluşturmaktadır.
1923 Lozan Antlaşmasından sonra Türk Azınlığına hitap eden ilk gazete "**Yeni Ziya**'yı çıkarmıştır. 10 Haziran 1924 tarihinde İskeçe'de çıkarılmaya başlayan "Yeni Ziya" azınlığa gerçekten yeni bir umut ışığı olmuştur.

Yerde oturan: **Mehmet Hilmi**
Ayaktakiler, soldan: Mahmut Tahsin (Ziya Kurtaran'ın babası), Sami İsmail, Bahri Ahmet

Aslında "Yeni Ziya" önceleri Selânik Türkleri tarafından Selânik'te çıkarılmakta idi. Fakat 1924 yılında Selânik Türkleri mübadele edilince gazeteyi Mehmet Hilmi satın almış ve İskeçe'de ilk Azınlık gazetesi olarak çıkmaya başlamıştır.
Mehmet Hilmi'nin gazetesi azınlığı uyarıcı, birleştirici, moral verici yazılar içeriyordu. Bu nedenle kısa zamanda Yunan Makamlarının dikkatini çekmiştir. **Gazete çıkmaya başladığından bir buçuk yıl sonra gazete kapatılmış, Mehmet Hilmi de Limni Adası'na sürgüne gönderilmiştir. 6 Ocak 1926 tarihine kadar 104 sayı çıkmıştır**. Limni Adası'ndaki sürgün altı ay sürdü.

Bu zaman içerisinde mücadele ruhunu kaybetmemiş, dönüşünde Yeni Ziya'nın yarini, "**Yeni Yol"** isimli başka bir gazete çıkarmaya başlamıştır.
Yeni Yol, 11 Şubat 1926'da İskeçe'de Mehmet Hilmi ve arkadaşları İbrahim Demir, Osman Nuri Fettahoğlu ve Hıfsı Abdurrahman tarafından yayınlanan gazete 6 Mart 1926 3'cü sayısında milli bütünlüğü bozduğu gerekçesi ile kapatılmıştır.

Fakat **Mehmet Hilmi** yine yılmaz ve aynı sene içerisinde "**Yeni Adım**" isimli bir başka gazete ile okuyucularının karşısına çıkar.
Yeni Adım, 30 Eylül 1926 tarihinde İskeçe'de çıkmaya başlar. Yine arkadaşları ile birlikte omuz omuza yazıları ile **Batı Trakya Türk**'üne cesaret vermeye çalışırlar.
Lâkin bu da uzun sürmez. Yunan makamları tarafından engellenirler ve **Mehmet Hilmi**'yi **Kitira adasına sürgüne gönderirler**. İkinci sürgün de 6 ay sürmüş.
Dönüşünde mesleğine tekrar devam eder. Bu arada **İskeçe Türk Gençler Birliği** de açılmıştır. "**1927**". Yapılan çalışmalar karşısında rahatsız olan Yunan makamları **Mehmet Hilmi'yi yine sürgüne gönderirler. Bu defa sürgün Larissa "Yeni Şehir" şehrinedir** ve 10 yıl içindir.
Bu uzun sürgün hayatı onu oldukça yıpratmış ve hastalanmıştır. Daha fazla dayanamaz, 25 Haziran 1931 tarihinde vefat eder. Çıkardığı gazete ve yazdığı yazılar her bakımdan Batı Trakya Türkleri için destek olmuştur.

Ölümünün 72'ci yıldönümünde Mehmet Hilmi'yi anıyor ve ruhu şad olsun diyoruz

EĞRİYE EĞRİ, DOĞRUYA DOĞRU DEMEK LAZIM

İnsan eğitmek zor bir şeydir. İnsan ilk gözünü açtığı andan itibaren ilgi ve emek ister. Bu da velilerine, öğretmenlerine ve diğer büyüklerine düşmektedir.
Büyükler küçükleri eğitirken, çarpık hareketlerden kesinlikle kaçınmalıdırlar. Çünkü çocuklara benimsetmeye çalıştığınız iyiyi, kötüyü önce kendiniz ayırtetmek zorundasınız.
Bir yetişkinseniz, küçüklere yol gösteriçi olabilmek için kimbilir kaç defa: Ayy … I cız, cız olursun! Kaç uff…uff…olursun! Bak e…e…kaka! Aaa…ama şimdi nanaaa…nanaaa yaparım! Bir şeyleri sevdirebilmek için de: Gel canım bak pee…cici gibi tavsiyelerde bulunmuşsunuzdur.

Devlet babamız da bir büyüğümüz olarak, bu güne kadar bizleri eğitmeğe çalışırken; bizler biraz milliyetçi davransak: Kaç cız…cız olursunuz! Fanatikliğe kalkışsak: Eee kaka…kaka! Daha ileri gidecek olan olursa: Bak seni şımdi attaa…yaparım! Yaramazlık edenlere: Bak ama nana…nanaa yapacam! Diyerek bizlerden uyumlu birer vatandaş olmamız isteniyordu. Kendimizin ve geride bıraktığımız aile ve akrabalarımızın sorunlarından, isteklerinden vazgeçip de Ozi çıkarlarını gözetmemiz, savunmamız öğütleniyordu. Bunu yapınca da: Peee…cici… diye ödüllendiriliyorduk.
Ama Irak krizinde Başbakan Howard'ın takındığı tavır, biz vatandaşların gözünde bir tutarsızlık meydana getirdi. Uff…Cızz…Kaka…Cici … gibi sözler bir anda anlamını yitirdi. Öyle ya, körü körüne Bush'un arkasına takılıp gitmesinin, uluslararası hukuku terketmesinin mantıklı bir açıklaması olabilir mi? Biz yeni vatandaşlardan, eski vatanlarımızın sorunlarını buraya getirip de kargaşalığa sebebiyet vermememiz istenirken, kendisinin Amerika ve İsrail'in sorunlarını buraya getirmiş, kendine dert edinmiş, halk arasına kin ve nefretin girmesine kapı aralamıştı. Aslında insanlar arasında kin ve nefreti yaymak çok kolaydır. Ama sevgiyi, huzuru inşa etmesi uzun yıllar alır.

Bizim çok güzel bir atasözümüz vardır: İMAM YELLENİRSE CEMAAT PİSLER. Evet, herkes gönlünün çektiği yere, çektiği yöne gitmeğe kalkarsa, çıkacak kargaşalığı kestirmek zor. Sayın Howard bir büyük olarak vatandaşlara iyiyi kötüyü öğretmek istiyorsanız, yanlış adımlardan kaçınmanız gerekir. Çünkü küçükler büyürlerken kendilerine büyükleri örnek alırlar. KÜÇÜKLER BÜYÜKLERİN DEDİĞİNİ DEĞİL, YAPTIĞINI YAPARLARMIŞ sözü de yabana atılacak bir söz olmasa gerek.

Feriha Reşitoğlu

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği
Türk Sanat Müziği Grubu

A.B.T.T. Derneği Türk sanat müziği grubu yönetmeni ve hocası sayın Nadir Celil 13 kişilik kadro ile sadece kendi toplumuna değil, Melburn'daki bütün toplumlara özel davetlerde Türk Sanat Müziğini sunmaktadır.

Söz ve bestesi Nadir Celil'le ait olan "Senin Kalbine Bir Girebilsem" şarkısı sayfa 7'dedir.

Arzu edenler bu müzik grubuna gönüllü olarak katılabilirler.

Usulü: Düyek

USSAK SARKI
(Senin kalbine bir girebilsem)

Söz ve beste: NADİR CEVİL

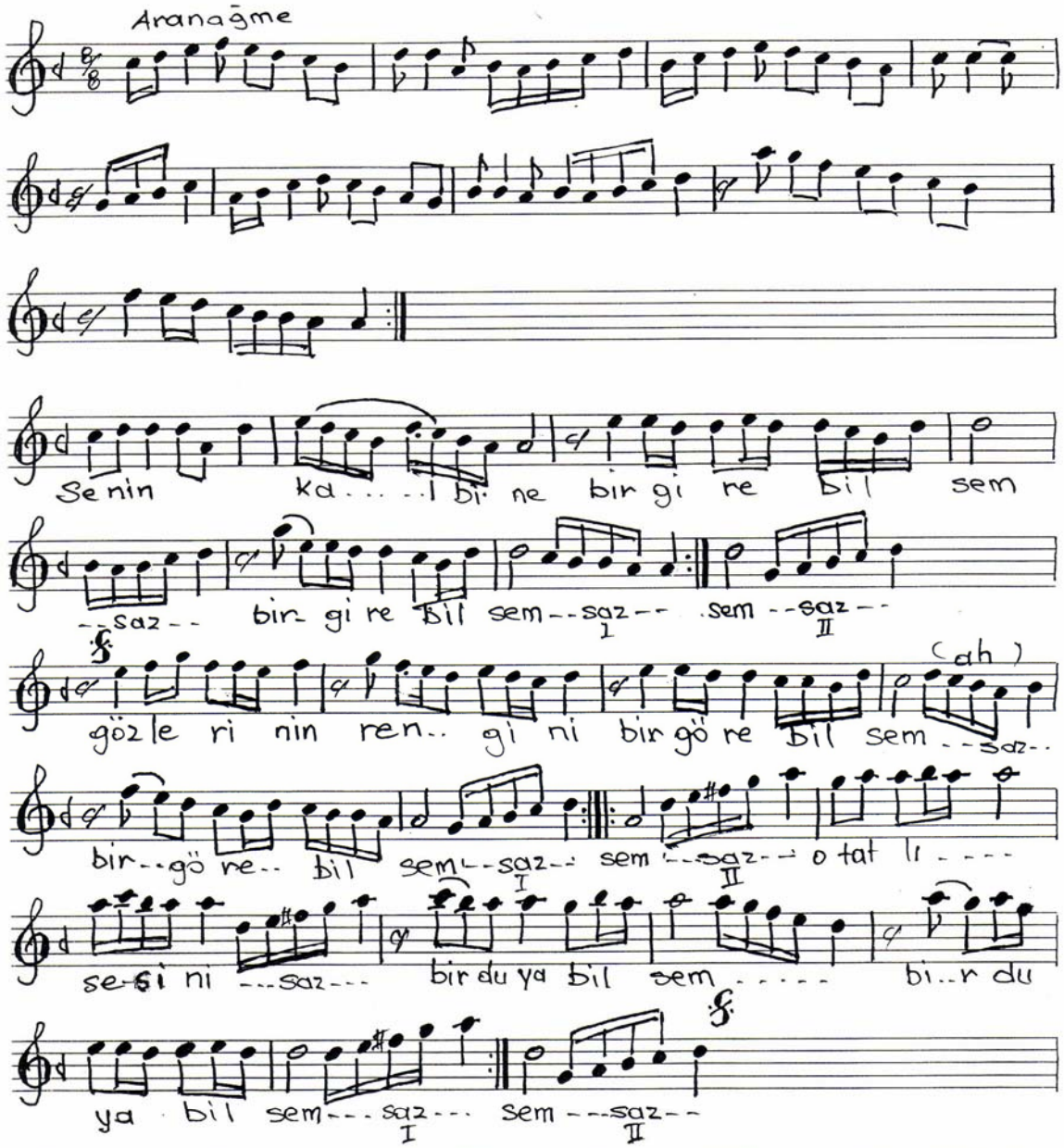

Senin kalbine bir girebilsem
Gözlerinin rengini bir görebilsem (ah)
O tatlı sesini bir duyabilsem
Gözlerinin rengini bir görebilsem (ah..)

26-Şubat-02

BABLAR GÜNÜ - 2002

Avustralya Batı Trakya Türkleri Kadınlar Derneği'nin düzenlediği Babalar Günü 1 Eylül 2002 tarihinde Pınar Başı lokantasında ailece kutlandı. Çok güzel ve başarılı geçen gecede herkes Yılın Babasını merak ediyordu. Başkanımız Feriha Reşitoğlu bu babayı şöyle tanıttı.

2002 yılının babası 1940 lı yıllarında Gümülcine'nin köylerinin birinde rençber bir ailenin evinde dünyaya gelmiş.
Çok küçük yaşında babasını kaybetmiş. Bir yandan öksüzlük, bir yandan yoksulluk, annesi ve kardeşiyle hayli zor günler geçirmiş.
Evet, babasını kaybetmiş ama ümidini, sevgisini, çevresiyle ilgisini kaybetmemiş. Hayata sımsıkı sarılmış. Ne Allahına isyan etmiş ne de kadere darılmış. Zaman akıp gitmiş. Büyümüş bizim delikanlı. Evlenmeye karar verince, kader ona öyle bie kız bulmuş ki; altın saçlı, boncuk gözlü ve kırmızı yanaklı. 1962 de evlenmişler. Çok çalışıp didinmişler, yuva kurmuşlar, yanına biraz da mal mülk edinmişler.
1965 te vatan borcu, namus borcu diyerek asker olmuş. Hasretlik içini yakarken bir de nur topu gibi bir oğlu doğmuş. Artık teskereyi iple çekmiş. Hani sayılı günler çabuk geçer derler ya, bir gün askerlik de bitmiş.
Aradan iki yıl geçmiş. İkinci oğulları dünyaya gelmiş. Karı koca pekçok sevinmiş. Fakat babayı bir düşünce almış kara kara. "Nasıl bir gelecek verebilirim ben bu çocuklara, hergün artan baskılarla, kısıtlanan haklarla" diyormuş.
1977 de kendini bırakmış rüzgârın önüne, nereye götürürse kısmetini orada arıyacakmış. İçinde endişe, korku ve hüzün. Sevdiklerinden nasıl ayrılacakmış. Kader onu da bizler gibi Avustralya ile tanıştırmış. Çeşitli fabrikalarda, ağır işlerde çalışmış. Yorgunmuş ama halinden memnunmuş. Daha sonra ailesini de yanına alıp yeniden Melbourne şehrinde yuva kurmuş.
Önceleri baba iken sonra kayınbaba, daha sonra da dede olmuş. Hayatı mutlu bir şekllde devam edermiş. Bu babanın şimdiki hali; ağır başlı orta yaşlı, yüksek boylu güzel huyludur.Maşallah şimdi bile kelle kulak yerinde. Şimdi böyleyse acep neydi gençliğinde.
Evet, Sayın **Mustafa Hasanoğlu'nu 2002 Yılının Babası** ilan ediyorum.

Şiir

2002 YILININ BABASINA

Çok değerli Mustafa Abi
2002 Yılının Babası seçtik seni
Sakın niçin diye sormayın
Biz anlatacağız siz kendinizi yormayın.

Mustafa Abi sanma bunu herkes başarsın
Hatırlıyorum da eskiden beri hizmet için koşarsın
Sanki bu dünyada iyilik etmek için yaşarsın
Bu adam hiç yorulmaz mı yahu şaşarsın.

Saçına aklar düşmüş aldırmazsın
Doktor eline baston verdi iyilikten geri durmazsın
Bazıları gibi boşa zaman öldürmezsin
Yardım çağrılarımızı asla geri döndürmezsin.

…şiirin devamı ….

Demek bizleri bu kadar çok seversin
Kimiler eve kaçarken sen bize yardım edersin
Hele Fatma yengemin tatlılarıyla dükkân açarsın
Köşeyi çoktan dönersin.

Yaman bir babasın, yaman bir dedesin görüyoruz
Yaman bir insansın, yaman bir üyesin biliyoruz
Başımız sıkışsa nerde olsan buluyoruz
Eşinle çocuklarınla gelinlerinle torunlarınla
Sana sağlıklı ve mutlu bir yaşam diliyoruz.

Feriha Reşitoğlu

ANNELER GÜNÜ - 2003

Avustralya Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği yüze yakın üyesi ile Anneler günü 11 Mayıs 2003 tarihinde Zara Lokantasında kutladı.
Bol ve nefis yemekler dağıtılırken günün programı başkanımız Feriha Reşitoğlu'nun kısa bir açılış konuşmasıyle başladı. Müzik çalıyor, yemekler yeniyor, gönüller bir hoş. 2003 yılın annesini seçme zamanı geldi ve Feriha şu tanıtımı yaptı:

"Bu yılın annesi Batı Trakya'nın Gümülcine'ye bağlı bir köyünde dünyaya gelmiş. Evlilik çağına gelince, yakın köylerin birinden bir delikanlıyı sevince, aileler tarafından da uygun görülünce, asfaltın alt tarafından üst tarafındaki bir köye gelin gitmiş. Bu mutlu çiftin 1957 yılında bir erkek çocukları dünyaya gelmiş. Tam onu büyütmüşlerdi ki, 1961 de ikinci erkek çocukları dünyaya gelmiş.
Karı koca iki erkek evlada sahip oldukları için çok mutludurlar; fakat onlara gelecek hazırlamak için imkanları kısıtlıdır. Buna birde azınlık olmanın ve siyasi baskıların çıkmazları eklenince, çareyi gurbete gitmekte ararlar.
Kimiler Almanya'ya giderken onlar Avustralya'nın yolunu tutarlar. 33 günlük bir gemi yolculuğundan sonra 1971 in Mayıs ayında Melbourne şehrine ulaşırlar. Onlar da birçokları gibi iki seneliğine gelmişlerdi. Bu iki yıl 32 yıl olmuş, ama iki yıl hala bitmemiştir. Bu geçen zaman içerisinde iki oğlunuda evlendirip ev bark sahibi etmiş. Biri 26 yaşında diğeri 20 yaşında iki erkek ve 16 yaşında bir kız torun sahibi olmuştur.
Bu anne ve ailesi, dernek ve toplum hizmetlerinde gönüllü olarak göreve koşmaktatdırlar. Bu anne hiçbir yardımı esirgemez ve bıtkınlık göstermez. Elinden gelen tüm kolaylığı sağlamaya çalışır. Dört kardeşten ikincisi fakat ailenin tek kızı olan ve 7 Mart 1932 yılında dünyaya gelen bu anneyi tanıyabildiniz mi? Evet, 2003 Yılının annesini sizlere ilan ediyorum… ve alkışlarınızla ***Bedriye Mustafaoğlu***'nu sahneye davet ediyorum."

Evet, yılın annesi seçildi, ve hepimiz mutlu idik. Coşkulu alkışların arasında Bedriye yenge tebrik edilip hediyeleri verildi. Mutluluğu sonsuzdu. Hepimize teşekkür etti.

Biraz müzikten sonra piyango çekilişleri başladı. Önce, kapıdan giriş biletlerinin bulunduğu torbadan bir bilet çekildi. Herkes heyecanla bekliyordu. Bu şanslı bilet Perihan Hafız-Hüseyin'e çıktı. Evet, Yılın Şanslı Annesi olan Perihan hanımı tebrik edip hediyesi verildi.
Çekilişte sayısız hediyelerimiz vardı. Biletler torbadan çekildikçe şanslılara bu hediyeler birer birer dağıtıldı. Katkısı bulunanlara teşekkür ederiz.
Müzik ve oyunla devam ederken herkesin beklediği tiyatroya sıra geldi.

Feriha Reşitoğlu'nun yazdığı ve Fatma Hüseyin, Fatma Koparan, Yasemin Memiş, Kevser Reşitoğlu tarafından sunulan 'Ana Nasihatı' adlı tiyatro günümüze güzellik kattı.

Tiyatronun konusu isminden de anlaşıldığı gibi, bir annenin genç kızına verdiği nasihatlerdir. İyi bir insan olmayı, etrafındakilere iyi davranmayı, herkesi eşit tutmayı ve ayrımcılık yapmamayı nasihat ediyor. Fakat, bu anne kızına verdiği bazı öğütleri kendisi yerine getirmiyor, hem de kızının önünde.
Kız, annesinin kendi yakınları arasında yaptığı ayrımcılığı görünce canı sıkılıyor ve dile getiriyor. Doğruyu söyleyince de azarlanıyır.

Tiyatronun tamını sayfa 26, 27 ve 28'de bulabilirsiniz.

ANNELER GÜNÜ

Anneler günü gelmiş yine
Ama belli ki pişman olacak geldiğine
Bu yıl benden hediye bekleme anne
Çocuklarıma da söyledim almasınlar diye
Bu bir çeşit protestodur lanet savaşı
Yeniden moda oldu bak sömürgecilik anlayışı
Bozulan ekonomiler artık böyle kurtulacak
Her depresyonda gidip bir yerler vurulacak.
Daha dün binlerce insan hayattaydı
Sapasağlam dimdik ayaktaydı.
Annelerin yavruları yavruların anaları vardı
Bu mutluluğu onlara kim çok gördü.
Bir ay aralıksız yaktı yıktı kül eyledi ocakları
Yetim kaldı yavrular bomboş ana kucakları
İzledin mi anne geçen günkü haberleri
On yaşında bir çocuk yanmış vucudu,
kopmuş ayakları elleri
Annesi ölmüş babası kardeşleri hep ölmüş
Kendinde sağlam olan bir tek kafa kalmış.

devam .....

….şiirin devamı

Anneler gününde gelip kucağına oturacağım anne
Gıyabında boş kalan anaların kucağı dolsun
Bugün çocuklarıma sımsıkı sarılacağım anne
Gıyabında tüm öksüz yavrulara sarılmışçasına
Yetim yavrulara sakat kalan çocuklara ağlayacağım
Ellerim açık dua edip Allaha yalvaracağim
Zalim gaddar siyasetçiler hemen insafa gelsinler
Sebep oldukları çirkin manzaraları görsünler
Manzarayı gördükçe her biri acı çeksin pişman olsun
Uslanmayan zalimleri de yalvaracağım Allaha
Bir an evvel huzuruna alsın!…

Feriha Reşitoğlu
Nisan 2003

1993 Yılından Beri Toplumumuz Arasından Yılın Annesi ve Yılın Babası Seçilenleri Hatırlayalım

YILIN ANNESİ		YILIN BABASI	
11 Mayıs 2003	Bedriye Mustafaoğlu		
12 Mayıs 2002	Halide Alioğlu	1 Eylül 2002	Mustafa Hasanoğlu
13 Mayıs 2001	Ayşe Molla	2 Eylül 2001	Mehmet Haliloğlu
14 Mayıs 2000	Hatice Reşitoğlu	3 Eylül 2000	İsmet Hasanoğlu
9 Mayıs 1999	Sevcan Hasan	5 Eylül 1999	İbrahim İbrahim
10 Mayıs 1998	Tijen İsmail - 1 ci Dilber Hasan - 2 ci Şeküre Şen - 3 cü	6 Eylül 1998	İrfan Hafız-Hüseyin
11 Mayıs 1997	Fadile Bekir	7 Eylül 1997	Salih Reşitoğlu
12 Mayıs 1996	Sabriye Abdurrahman	1 Eylül 1996	Mustafa Salih
14 Mayıs 1995	Fatma Mehmetoğlu	3 Eylül 1995	Salih Mustafaoğlu - ilk seçilen
8 Mayıs 1994	Hatice Elmas Ayşe Osmanoğlu		
16 (9) Mayıs 1993	Raife Meyzin – ilk seçilen		

Ağustos 2002 - Mayıs 2003-06-02

Not: Will Sampson Hall kullanımı bittiğinden, yeni başvuru onaylanıncaya kadar Ağustos - Eylül - Ekim aylarında normal bir Kadınlar Derneği faaliyeti yapılamadı.

1 Eylül 2002, Pazar - Babalar Günü

Babalar günü Pınar Başı lokantasında ailece kutlandı. Çok güzel ve başarılı geçen gecede Yılın Babası Mustafa Hasanoğlu seçildi.

14 ve 15 Ekim 2002, Cumartesi-Pazar - Türk Günü

Kadınlar derneği olarak Broadmeadows'daki Türk Günü kutlamalarına katıldık. Kültür çadırımızda elişlerimiz sergilendi, türk kahvesi, kahve falı, çeşitli hoşaf ve şerbetler katılanların dikkatini çekti.

24 Ekim 2002, Perşembe - Viva Festivali

Stonington belediyesinin hazırladığı Viva Festivaline ABTT Derneği ile katıldık. Kebab ve gözlemenin yanı sıra yine biz kadınlar derneği, türk kahvesi, kahve falı, şerbet ve tatlılarla kültürümüzün tanıtımına devam ettik.

Kasım 2002 - İftar Yemeği

Kadınlar derneği Will Sampson Hall'da bütün halkımıza bir iftar yemeği verdi. Yemek giderleri yapılan bağışlarla karşılandı. Yemek olarak tavuk, bezelye, pilav, komposto, salata ve cacık ikram ettik. Yüz kişi katıldı.

15 Aralık 2002, Pazar - Kadınlar derneği Dromana'ya günü birlik kiraz gezisi düzenledik. Selahettin Tül kardeşimiz bize kullandığı otobüsün yalnız kira bedelini ödeyerek çok güzel bir gezi gerçekleştirmemizi sağladı. Ona teşekkür ederiz.

12 Ocak 2003, Pazar - Will Sampson Hall'da Eğlence Günü

Kadınlar derneği geleneksel 2003 yılının ilk eğlence gününü canlı müzikle kutladı. Güzel geçen bu günde giriş ücretsizdi.

16 Şubat 2003, Pazar - City of Yarra Festivali Fitzroy

Bu festivale ABTT Derneği ile beraber katıldık. Kahve ve kahve falımız büyük ilgi gördüğü gibi çadır kirası haricinde iyi bir gelir biraktı.

3 Mart 2003, Pazartesi - Kadınlar derneği olarak Toorak kütüphanesinde bir elişleri sergisi açtık. Yaşlılar haftası nedeniyle yaptığımız bu sergi büyük ilgi topladı. 30 Mart'ta sona erdi.

22 Mart 2003, Cumartesi - Greville Street Fashion Week

Bu etkinliklere ikinci defa olarak katıldık.Streets Ahead's tarafından düzenlenen bu günde, kahve falı her zamanki gibi büyük ilgi topladı. Sabah saat 10.00 dan gece 10.00 a kadar sürdü.

…. Devamı

Yllk faaliyet özeti ..... devam

23 Mart 2003, Pazar - Point Cook Parknda Piknik

Kadınlar derneği Point Cook parkında bir aile pikniği düzenledi. Havanın güzel olmasına rağmen katılım oranı düşüktü.Çoluk çocuk 30 kişi gelmişti. Katılanlara teşekkür ederiz.

13 Nisan 2003, Pazar - Kadınlar Günü

Kadınlar derneği Will Sampson Hall'da kadınlara eğitici ve BBQ'lu bir gün hazırladı. Betül Kınalı hanım kadınlarımızı "Menopoz" rahatsızlıkları hakkında bilgilendirdi. Otuz kişiden oluşan grup bu konuşmayı ilgi ile izledikten sonra pişirilen ızgara köfte alıp kendi aralarında sohbet edip günü değerlendirdiler.

11 Mayıs 2003, Pazar - Anneler Günü Zara Lokantasında Kutlandı

Her zamanki gibi Anneler Gününe katılım yüze yakındı. Bol ve nefis yemeklerin yanısıra güzel müzik vardı. Bedriye Mustafaoğlu yılın annesi seçildi. Günün şanslı annesi Perihan Hafız-Hüseyin'di. Feriha Reşitoğlu'nun yazdığı ve Fatma Hüseyin, Fatma Koparan, Yasemin Memiş, Kevser Reşitoğlu tarafından oynanan "Ana Nasihatı" adlı tiyatro çok beğenildi. Onlara teşekkür ederiz. Ayrıca bu özel günümüz için Stonington Belediyesinden iki minibüs kullanma hakkı verildi. Bundan dolayı da belediyeye teşekkür ederiz. Yapılan seçimde tam bir Yeni Yönetim Kurulu seçilemedi. Görevden ayrılan arkadaşlara iki yıllık katkılarından dolayı teşekkür ederiz. Aynı zamanda yeni yönetim kurulunda görev alan arkadaşlara teşekkür eder başarılar dileriz.

20 Mayıs 2003, Salı - Belediye ile toplantı

Will Sampson Hall'da Belediyenin tertiplediği toplantıya katıldık ve şu isteklerimizi dile getirdik: * Derneğimizden parka geçmek için Union Street üzerinde bir yaya geçidi olmasını

* Belediyedeki broşürlerin Türkçeye çevrilmesini, * Derneğimizin karşısındaki parka gelişimizin anısına bir ağaç dikme izni, * Gençler için belediyede eğitici ve özendirici programların olmasını talep ettik.

Kadınlar Derneği 2003 – 2004 devresi Yönetim Kurulu Toplantısı

Bu toplantının maksadı anneler gününde yönetim kuruluna katılan arkadaşlarla gerekli konuları görüşüp görev paylaşımı yapmaktı. Toplantının en enteresan yanı istekli veya isteksiz herkesin bu toplantıya gelmesiydi. Görev alamayan arkadaşlar mazeretlerini açıkça belirttiler. Yüzde elli bir kadro değişikliği ile yeni yönetim kurulu göreve başladı. Bir kez daha herkese teşekkür eder başarılar dileriz.

Başkan: Feriha Reşitoğlu
Başkan yardımcısı: Sihem İmam-Hüseyin
Sekreter: Emine Öz
Sekreter yardımcısı: Belkız Turyan
Gezi ve Fon işleri görevlisi: Halide Boca

Veznedarlık görevleri:
Perihan Hafız-Hüseyin
Emine Haliloğlu (Prahran)
Cayde Haliloğlu (Chadston)

Ayrı lan arkadaşlara – Hülya Hasanoğlu, Nuray Mehmet, Emine Haliloğlu (Chadston) ve Figen Koparan'a tekrar teşekkür eder, ilerideki işlerinde başarılar dileriz.

Hazırlayan: ***Feriha Reşitoğlu ve Sihem İmam-Hüseyin***

Sağda:
A.B.T.T. Derneği hafta sonu Türk Okulu öğrenci ve öğretmenler 15-06-2002

Solda:
ABTT Kadınlar Derneği yönetim kurulu 16-06-2002 de yapılan seçimde kimsenin görev almamasından dolayı bir yıl daha göreve devam etmek zorunda kaldı. *Resimde soldan*: Sihem, Feriha, Figen, Fatma, Nuray, Emine, Emine Öz,Hülya

Solda:
1 Eylül 2002 Babalar Gününde dernek başkanımız Nadir Celil Yılın Babası seçilen Mustafa Hasanoğlu'nu kutlarken. Arkada Kadınlar Derneği başkanı Feriha Reşitoğlu Fatma yenge, oğlu ve torunları sevinci paylaşırken.

Sağda üst:
5/9/2002 tarihinde Victoria Eyaleti Göçmen bakanı Sayın John Pandazopulos Derneğimizi ziyaret etti. Başkanımız Nadir Celil kısa konuşmasından sonra sözü bakana verdi. İlk defa dernek binamız için maddi bir yardımı belirten çeki şahsen getirip vermesi ona sonsuz mutluluk verdiğini belirtti.
Resimde Soldan:
Nadir Celil,
Tony Lupton
(o zamanın Prahran bölgesi adayı)
ve Bakan John Pandazopulos

Sağda orta:
Bakan John Pandazopulos dernek yöneticilerimiz Nadir Celil ve Memet İmam-Hüseyin'den bilgi alırken

Solda:
Bakan John Pandazopulos ve Tony Lupton dernek üyelerimizle tanıştı

Sağda üst:
T.C. Milli Savunma Bakanı Sayın S. Çakmakoğlu derneğimiz idarecilerinden bilgi alırken.
Resimde soldan:
Nadir Celil, Sayın S. Çakmakoğlu, Memet İ-Hüseyin, T.C. Canberra Büyük Elçisi Sayın Tansu Okandan ve üyemiz Mehmet Haliloğlu

Sağda orta::
Savunma Bakanının ziyaretinde yemekleri hazırlayan değerli kadınlarımızdan bir grup Bayan Çakmakoğlu ile (ortada yeşil çeketli)

Solda:
11 Mayıs 2003 Anneler Gününde "Ana Nasihatı" adlı tiyatroyu oynayan grup. Resimde soldan: Feriha Reşitoğlu (yazar), Kevser Reşitoğlu (kız), Yasemin Memiş (anne), Fatma Hüseyin (nine-babaanne), Fatma Koparan (anneanne)

Sağda:
3 Mart 2003 tarihinde ABTT Kadınlar Derneği Toorak Kütüphanesinde Elişleri sergisine katıldı. Bir ay devam eden sergide kültürümüzü bir kez daha sergilenen çeşitli elişleriyle tanıtmaya çalıştı.
Resimde soldan:
Feriha Reşitoğlu (başkan),
Emine Öz (sekreter) ve Sibel Sipahi (şeref üyemiz).

Aşağıda solda:
Toorak Kütüphanesi Elişleri Sergisinde Feriha Reşitoğlu ve Emine Öz

Aşağıda sağda:
Başkanımız Feriha Reşitoğlu 2003 Yılının Annesi Bedriye Mustafaoğlu'nu kutladı

ÇOCUK VE DİSİPLİN

Çocukları istediğimiz şekilde yönlendirmek için hepimiz çeşitli disiplin yöntemlerine başvurmuşuzdur. Bazan başarılı olmuş bazen de direnme gücümüzü yitirip çocuklarımızın isteklerine yenik düşmüşüzdür. Gerek aile içinde, gerek okul hayatında, anne babalar ve öğretmenler, çocuklara doğru yolu ve yaşam kurallarını öğretmek için nice çabalar harcarlar. Bu çabalar sarfedilmeğe devam etsin çünkü sonıunda emek verenin başarılı olacağından emin olun.
Çocukları istediğimiz yolda ikna edebileceğimiz için kullanacağımız en başarılı yöntem hangisidir? Bu sorunun cevabını belki de bilinç altınızda taşıyorsunuzdur. Çaba harcamaya ve sabırlı olmaya hazırsanız sizlere birkaç pratik yöntem izah edebilirim.

EVET Mİ HAYIR MI?

Unutmayalım ki büyükler gibi küçüklerimiz de özel kişiliklere sabiptirler. Beş parmak birbirine benzemediği gibi kardeşler de birbirinden çok farklıdırlar. Kimileri kolayca yola gelir, söz dinler. Kimisi ise ısrarcı ve inatçıdır.Israrcı tip çocuklarla baş etmek için kendilerinden daha ısrarcı ve sabırlı bir kişilik gerekir. Bu tip çocuklar büyüklerin sabrını çabuk taşırırlar ve isteklerini kolayca elde ederler. İstelşerini yerine getirmek için sizi tekrar tekrar deneyimden geçirirler; kolayca vazgeçmezler. Bu tip çocuklara bir kez "Hayır" cevabı yetmez. Beş altı kez denerler belki de... Yedinci defa, "Evet" dediniz mi artık bir defaki sefere bindirirler sayıyı. Bu çark hep böyle devam eder ki anne, baba veya öğretmen, sabrını taşırarak ya şiddetle azarlar, yada çocuğa ceza verir. Çaba ve sabır kelimelerini unutmadınız değil mi?

Israrcı tip çocuğa bir defa "Hayır" dediğiniz zaman asla kararınızdan vazgeçmeyiniz. Sizi kolay bir av olarak görürse bunu hiç unutmaz. Hep yumuşamanızı bekler; size suçluluk duygusu bile yaşatabilir. Ama siz yine vazgeçmeyin verdiğiniz cevaptan ki birdahaki sefer sınırı aşmasın. Baştan böyle olması hem sizin için hem de çocuğun kendi huzuru için çok daha rahat ve faydalıdır. Çocuk hayatta her istediğine erişemeyeceğine anlamalıdır ve kabul etmelidir. Bunu kabul etmeyenlere "Şımarık" derler.

TEHDİTLER

Tehditler yerine getirilmediği takdirde hiç bir işe yaramazlar. "Televisyonu kapatmazsan sana bir hafta televizyon yasağı vereceğim", derseniz çocuk sizi dinlemediğinde bunu yapmalısınız. Aksi halde çocuk sizi ciddiye almaz ve size karşı hareketleri artık onun vicdanına veya keyfine kalmıştır. Yerine getiremeyeceğimiz tehditleri yapmayalım. Bir hafta televizyon seyretmemek çok uzun bir süredir. Bunu iki güne indirsek çağımıza çok daha uygun olur ve yeterli bir cezadır; sizin de başa çıkarabileceğiniz bir süredir.

AZARLAMA VE TOKATLAMA

Çocuk sık sık azarlanıyor veya tokatlanıyorsa, bu davranışlar onda aşağılık kompleksi yaratabilir. Daha ciddi bir boyuta ulaştığında ise çocuk kin ve nefret duyguları içinde yaşar, sevilmediğine inanabilir. Büyüyünce sık sık kendisini küçük düşüren sözlerle azarlayan veya dövenden nefret edebilir. Bu gibi olumsuz disiplin yöntemleri ruhun sağlıklı ve kendine güveni olan bir kimse yaratmaz. Dayak, döveni de dövüleni de küçük düşürür. Bu yöntemi silelim artik. Azarlarken ise çocuğun yaptığı hareketi beğenmediğinizi ifade etmeniz gerekir. Onun her yaptığı hareket yanlışmış gibi davranmak çok sakıncalı. Çocuğun gururunu ve onurunu koruyarak onu cezalandırınız. "Aptal" veya "Deli" veya "Hayvan" kelimeleri, çocuğun bütün olarak kimliğini izah ediyor. Oysa "Aptal insanlar gibi konuşma," denildiğinde bir başkası gibi olmaktan çekin çünkü senin öyle olmadığını biliyorum ifadesi veriliyor. Sık sık tekrarlanan sözler insanların bilinç altına yerleşir ve kişinin kendine olan güven ve inancını yönlendirir. Sözlerinize dikkat.... devamı .....

KONUŞMA/ANLAŞMA

Hayvanlar koklaşa koklaşa; insanlar konuşa konuşa demişler. Araştırmalara göre insan hareketlerini ve inançlarını kalıcı ve başarılı bir şekilde değiştirecek olan yöntem ise uzun uzun konu hakkında konuşup açıklamalar yapmaktır. Ama yılda iki defa değil... Bu çok sık olmalı. Uzmanlara göre, konuşma ve anlaşma yöntemi diğer yöntemlerden çok daha etkilidir fakat çocuğun kafasına işlemesi için sık sık yapılmalıdır ve çocuğun konuşmayı yapana karşı saygısı olmalıdır. Sabır, sevgi ve zaman gerektiren, çok güzel ve başarılı olduğu yıllarca kanıtlanmış ve kanıtlanmaya devam edilmiş insancıl bir yöntemdir. Bu yöntem küçük çocuklar için her zaman etkili olmayabiliyor çünkü onlar dünyayı henüz büyükler gibi görmüyor ve değerlendirme sistemleri büyüklerden farklı oluyor.Daha fazla gençlerimizle kullanmamız gereken bir yöntemdir.

MAHRUM BIRAKMA/AYIRMA

Çocuk beğenilmeyen bir hareketi tekrarladığında, onu sevdiği ortamdan ayırmak veya sevdiği bir akteviteden mahrum bırakmakla cezalandırılabilir. Çocuk odasına kapanabilir, yemekte sevdiği tatlıdan, oyuncaklarla oynamaktan veya televizyon seyretmekten mahrum edilebilir. Bu yöntem çok etkilidir. Okullarda teneffüz yasağı çocuğu çok sevdiği oyunlardan ve arkadaşlarından ayırır; çocuk için ağır bir ceza olabilir. Değişik bir sınıfa gönderilmek de bir disiplin yöntemidir. Bu yöntemi kullandığınızda devamlılık göstermeniz gerekir. Çocuk bazen cezalandırılıp bazen de boşa bırakılıyorsa etkisi azalır.

ÖDÜLLENDİRME/ONAYLAMA

Çocuğun büyük başarılarını para, oyuncak veya gezilerle ödüllendirmek, onu memnun eder ve sizin bu hareket veya beceriye değer verdiğinizi anlatır. Ancak ufak tefek becerilere büyük ödül gerekmez ve böyle yapılırsa çocuk başarılı olmak için büyük çaba sarfetmeğe gerek duymaz. Çocuğun sadece kötü gördüğümüz hareketlerine tepki göstermemek; onun küçük de olsa başarılı yaptığı herhangi bir hareket veya beceriyi positif bir şekilde onaylamak; aferin demek gerekir. Suratınızı asar ve çocukla sadece yanlış bir hareket yaptığında ilgilenirseniz, çocuk sizin fikirlerinize değer vermez olur.

Kendi öğretmenlik yıllarımdan biriktirdiğim bir formülü sizinle paylaşmak istiyorum:
SEVGİ + SAYGI + SABIR + DEVAMLILIK = DİSİPLİN. Başarılar dilerim.

Hazırlayan: ***Ayşe Aday***

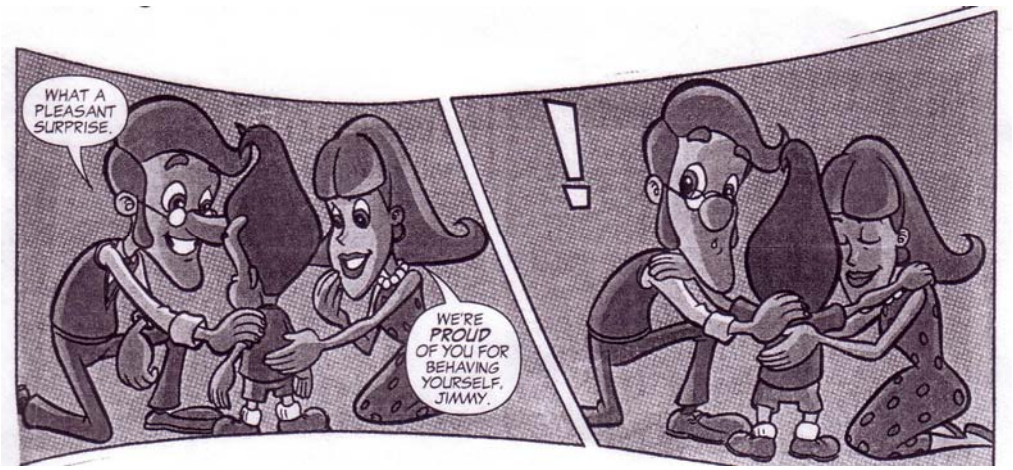

ACI KAYIPLARIMIZ - Vefat

Mustafa Kâmil
5 Kasım 1957'de Batı Trakya'nın Eşekçili köyünde dünyaya geldi. 1976 da çalışmak için girdiği gemilerden Ağustos ayında Melbourne şehrine gelip Avustralya'ya sığındı.
13 Ocak 2003 tarihinde geçirdiği feci trafik kazasında hayatını kaybetti. Mustafa Kâmil evli ve bir çocuk babasıydı.
Merhuma Allahtan rahmet, geride kalan gözü yaşlı ailesine başsağlığı ve sabırlar dileriz

Fehime Selimoğlu
13 Ağustos 1935 yılında Batı Trakya'nın Gümülcine kasabasına bağlı Ircan köyünde doğdu.
Eşi ve iki kızı ile birlikte 1971 in Ocak ayında Melbourne şehrine göçmen olarak geldi.
22 Nisan 2003 tarihinde yakalandığı kanser illetine yenik düşerek hayata gözlerini yumdu.
Merhumeye Allahtan rahmet, geride kalan ailesine de sabır ve başsağlığı dileriz.
Mekânı cennet olsun.

Haysiye Yürük
6 Mart 1929 tarihinde Batı Trakya'nın Şapçı belediyesine bağlı Arşağ (Aşağı) köyünde doğdu.
26 Aralık 1974'de eşiyle beraber Avustralya'ya geldi. Gerektikçe memlekete gidip geldiler. Batı Trakya'da eşini kaybettikten sonra temelli kızının yanına geldi. 18 Temmuz 2003'te kalp rahatsızlığı nedeniyle hayatını kaybetti. Nur içinde yatsın.
Merhumeye Allahtan rahmet, geride kalan ailesine de sabır ve başsağlığı dileriz.

SAĞLIK

OSTEOPOROZ "Kemik Erimesi"

Osteoporoz, her üç kadın ile her sekiz erkekte bir görülüyor ve kadın ölümlerinin en büyük ikinci sorumlusu

50 yaşın üzerindeki her üç kadından birinde görülen, tedavisi uzun süren ve oldukça pahalı olan osteoporozun, günümüzde önemli bir halk sağlığı sorunu olarak kabul edilmesi gerekiyor.

Osteoporozun, kemiklerde zayıflama ve kemik yapısının değişmesine bağlı olarak, kemiklerin daha kolay kırılır hale gelmesine yol açtığını belirten uzmanlar, özellikle ileri yaşlarda meydana gelen bu hastalığın, kırıkların ortaya çıkmasıyla yaşam kalitesini önemli ölçüde etkilediğine, sakatlık ve hatta ölümlere yol açtığına değiniyor.
Uzmanlar, hastalıktan korunmada dikkat edilmesi gerekenlerin başında, sağlıklı kemik gelişimi için dengeli ve özellikle de kalsiyumdan zengin beslenme, güneş ışınlarından azami faydalanma ile fiziksel aktivitenin önem kazandığına dikkati çektiler.

Bilim adamları, 50 yaşın üzerinde her üç kadın ile her sekiz erkekten birinde görülen osteoporozun, kadın ölümlerinin ikinci en büyük sorumlusu olduğuna da işaret ederek, tüm dünyada yaklaşık 200 milyon kadının osteoporoz hastası olduğunu açıkladılar.

(Not: Bu yazı internetten alındı)

SÜNNET GELENE

Merhaba, adım Sibel. Ailem Makedonya Türklerin'den. Annem ile babam çocuk yaşlarda Türkiye'ye gelmişler, ben İstanbul'da dünyaya geldim, sizlere sünnet geleneğimizi anlatmak istedim.

Bizlerde sünnet evlilikten daha büyük bir önem taşır. Örnek gerekirse günümüzde veya geçmişte birden fazla evlilikler olabilir, fakat sünnet bir kere yaşanan güzel bir olaydır. Ayrıca evlilik iki ailenin ortak iş birliğine dayanır. Yani gönlümüzce olmayabilir dilimizi ısırmak zorunda kalabiliriz.
Sünnet öyle mi? "Hele bir baba için"
Erkek çocuklarımızın yüzyıllardır aile adını ve neslini sürdürdüğünü düşünürsek.
Kısacası hazırlığımız şöyle başlar.

Çocuk "veya çocuklara" sünnet kıyafetleri alınır, davetiyeler hazırlanır, salon tutulur, sünnet için gün alınır, davetiye dağıtılır günü geldiğinde (posta ile değil) elden götürülür. O gün çocuklar sünnet kıyafetlerini giyerler, anne ile baba da iki dirhem bir çekirdek düşerler yollara. Davetiye götürüldüğü evlerden çocuklar bahşiş alır. Bu hem bir kutlama hem de çocukların korkusunu biraz hafifletmek içindir.
Genelde düğünümüz bir hafta veya on gün içinde biter. Perşembe günü olmak üzere düğünümüz sünnet yatağını yapmakla başlar.
O gün kadınlar kızlar toplanır, ikram için hazırlıklar bir gün önceden yapılır, gençler eğlence içinde yatak süslemesine başlar. Yatağın dört bir köşesine direkler konur, üzeri örtülür, hazırlanan kumaş tavanın içine süsler ve balonlar asılır, direkler çeşitli yemenilerle şekil verilerek süslenir, yatağa kaneviçeli dantelli yatak takımı serilir, saten yorgan kaplanır, yatağımızın hazırlığı bitiminde eğlence doruğa çıkar.

Cuma günü sabahtan aile toplanır, hediye olarak gelen arabaların yan aynalarına havlu bağlanır ve önce varsa aile büyüklerinin kabirleri ziyaret edilir. Yoksa yatırlara gidilir, daha sonra çocuklar Cuma namazı için camiye götürülür, camide öncelikle çocukların sünnet duası yapılır, ardından cuma namazı kılınır. Kadınlarımız cami avlusunda beklerler, camiden sonra misafirler evde ağırlanır. Bir ara sünnet çocukları ile arkadaşları toplanır, arabalarla korna çalarak gezdirilir.

Cumartesi kına gecesi, kına geceleri evde veya tutulan küçük bir salonda yakınları ile yapılır. Bu bahsettiğim günlerin her birinde çocuklar sünnet elbiselerini giyerler, eğlencenin belirli bir zamanında çocukların sünnet pijamaları giydirilir. Çocuklara veya gençlerin ellerine içinde mumlar olan küçük tabaklar verilir. Analı babalı iki genç kız çocukları çıkarır. Bu kızların sağ kollarına hediye olarak oyalı yemeniler bağlanır, hep bir ağızdan söylenen türkülerle çocuklar gelirler ve onlar için hazırlanan sandalyelere otururlar. Kızlardan biri kına tepsisini tutar diğeri ise kına yakar. Bu kına çocuğun küçük parmağına veya baş parmakla beraber işaret parmağa kadar yapılır. Anlamı eli tüfek tutsun, korumayı ve korkmamayı bilsin. Daha sonra kına tepsisi ele alınarak çocuklarla birlikte halay çekilir ve eğlence devam eder.

Sünnet günü erkenden yada çocuklar sünnet olduktan sonra adak kesilir, kanından çocukların anlına sürülür. Daha önceleri çocuklar evde sünnet edilirdi. Şimdilerde sağlık açısından kliniğe götürülüyor.
Çocukların sünnet olduğu gün veya bir gün sonra "erkeklere" yemekli mevlid yapılır, sadece yakın akrabalardan yardım için bir kaç kadın gelir. Gelen misafirler çocuklara çikolata, oyuncak vs gibi hediyeler getirir, ayrıca muhakkak bir tepsi de tatlı götürülür. Tatlının geleneklerimizdeki anlamı düğünümüzün ve hayatımızın ağız tadıyla geçmesi için bir dilek aracı olmasıdır. Mevlitten sonra hazırlanan sofraların servisi ile aileden iki üç erkek ilgilenir. Yani kadınlar hazırlığı yaparlar fakat erkek mevlidi olduğu için kadın çıkmaz, bu sebeble servisi erkekler yapar.

Daha önceleri düğünler evlerin avlusunda yada sokakta yapılırdı, fakat günümüzde düğün salonları kullanılıyor.

devam…..

Sünnet Geleneği .... devamı

Düğün çoğunlukla Cumartesi yada Pazar akşamı yapılır. Erkenden salona gidilir ve sünnet yatağının bir benzeri hazırlanır. Çocuklar bu yatakta yatarlar, yatağın iki yanına anneanne ve babaane oturur. Bu ikili hem çocuklarla ilgilenir hem de gelen misafirleri karşılamış olurlar. Bunun da anne ve babaya çok yardımı oluyor. Yani düğün sahibi olan anne ve baba misafirleri ile daha çok ilgilenebiliyor. Geleneklerimizde misafirleri kapıda karşıladıktan bir müddet sonra saygı gereği masalarına da gidilmesi gerekiyor. Aile büyükleri çocuklarla ilgilenirken tabii ki daha kolay oluyor. Yatakta yatan çocuklar sünnet şapkalarını ters çevirip yastığının yanına koyar, bizdeki takı adeti para çocukların üzerine takılmaz, çocukların şapkasına konur. Eğer hediye altın ise çocuğun yastığına iğne ile takılır ve tabii ki çocuklar her misafirden sonra paralarını tekrar tekrar sayarlar.
Düğün sonunda misafirler ayrılırken "darısı damatlıklarına" diyerek birer birer giderler.

Not: **Sibel Sipahi** kadınlar derneğimizin şeref üyelerinden biridir.

On yıla yakın bir zamandan beri Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği Klasik Türk Müziği Grubumuzda Yaylı tambur çalan ***Türkay Ilıcak****'ın "Yarıbuçuk" adlı şiiri, gerek Avustralya'da gerekse Türkiye ve İngiltere'de oldukça ilgi gördü. Avustralya'da Türk okullarında edebiyat derslerinde konu oldu. Kıbrıs'ta, Londra Türk Radyosunda ve burada defalarca okundu ve önemli gazetelerin başyazılarına ve köşe yazılarına konu oldu. Türkay Ilıcak'ın Özün Sözü isimli ilk Şiir kitabında yayınlanan bu sevilen şiiri okurlarımıza biz de sunmak istedik.*

YARIBUÇUK BİR SİİR

Yürüyorum,
Yarı bağımsız ülkemin, yarı parke döşeli kaldırımlarında
Yarı yanmış benzin ve mazot kokularını ciğerlerime çekerek
Elimde yarı yanmış sigaram
Yoldan geçenler, yarım yamalak bakışlarla süsüyorlar beni
Dün Melburun'dan geldim görmek için ülkemi
Lefkoşadayım
Binlerce hatıramın gömülü olduğu, yarısı benim olan şehirde
Bir parktan geçiyorum yarı bakımlı
İnsanların doldurduğu yarı vatandaş
Köşedeki bayiden bir bilet alıyorum, yarım
Mevsim kış, hava yarı güneşli
Mutluyum bahtiyarım
Gazeteciden bir yerli gazete alıyorum, yarım milyona
Köşeleri, yarı aydınların yazılarıyle dolu
Saat 12 şimdi, günün yarısı
Acıkmışım
Bir döner kes diyorum kebabcıya Girne Kapısında, yarım porsiyon
Ücretini soruyorum, yarım milyon
Yolda arabalar, yarısı yerli, yarısı yabancı
Sohbet ediyorum yarı mutlu dostlarla, yarı mesaili dairelerde
Maaşların azlığı ana konumuz, ayın yarısında biten
Güneş çoktan çekildi, ay aydın şimdi
Yarı serbest kızlarla çapkın oğlanlar çoktan randevulaşmış, yarı harçlıklı
Çoktan düşmüşler yarı dağlık Girne yoluna
Yarı loş diskolarda şimdi aşıklar göz göze, diz dize
Yarı Türkçe müziklerin eşliğinde danslar
Neredeyse vakit gece yarısı
Konsantrem yarım, şiiri bitiremiyorum
En iyisi böyle kalsın diyorum
Yarım...

Aralık 2001 Lefkoşa

Milanyumun Ödüle Aday Ninnileri

Ah şu 11 Eylül2001! Keşke hiç yaşanmamış olsaydı. Bir sürü can ve mal kaybına sebep oldu. Yalnızca bu mu? Yeni bir savaşın doğmasına da tabii… Amerikaya yapılan bu saldırıyı, Bush, Ladin'in yaptığını iddia etti. Ladin bu iddiaları üslenmedi. Bush (evet) dedi, Ladin (hayır) yanıtını verdi. Kimin yaptığını tam bilmiyoruz ama, bildiğimiz kadarıyla bunun bedelini Afganistan halkı ödemektedir. Bush bu olayı bir ninni gibi diline doladı. Hem dünyayı hem de halkını bu ninniyle oyaladı. Artık insanlar bu ninni ile uyuyor, yeni doğan bebekler intikam için bu ninniyle büyüyor.

Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Dandini dandini dandini…
Getirin bana Ladini
Getirene para verecem
Gelmeyeni dövecem!
Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Dandini dandini dandini…
Getirin bana Ladini
Bak ben onu napacam
Bir kaç tokat atacam!
Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Dandini dandini dandini…
Getirin bana Ladini
Ladin beni duymadı
Dediklerime uymadı!
Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Dandini dandini dandini…
Getirin bana Ladini
Getirmezseniz kızarım
Afganistanı yıkarım,
Taaa…İraktan girerim
Bilmem nerden çıkarım? devam...

….. devam

Ladin bu saldırıyı hiç üstlenmedi. Zaman zaman yaptığı densizlikler vardı ama, bu saldırıyı nedense kabul etmemişti. Amerikayı çifte standart yapmakla, İsraili tutmakla suçladı. Her nekadar kabul etse de, etmese de, artık olanlar oldu Amerikan uçakları, Afganistana kalktı, kondu. Ladin de kendi haldını avutmaya, yetimlerini bu ninni ile büyütmeye çalışıyor.

Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Paşadır yavrum paşa
Selam söyleyin Bush'a
Çevirse beni kuşa
Yine de eyvallah demem!
Herkese yuttursa ben
yemem…

Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Paşadır yavrum paşa
Selam söyleyin Bush'a
Şarbon mikrobu saldı
Benim üstüme kaldı
Vallahi ben yapmadım
Bush gibi iftira atmadım!…

Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Paşadır yavrum paşa
Selam söyleyin Bush'a
Bush'un niyeti başka
Herkes bilseydi keşke
Çirkin emelini gizlemek,
İsrail'I beslemek!

Eeee!…eeee!…eeee!…e!
Paşadır yavrum paşa
Selam vermeyin Bush'a
Sonra bir de bakarsın
Yoktan borçlu çıkarsın!…

devam ….

…..devam

Gelelim Türkiye'ye… Bush ile Ladin savaşa girişince, Türkiye iki ülkenin de dostu olarak iki arada, bir derede kalıverdi. Bu savaştan oldukça tedirgin olan Türkiye, hem onların aralarını bulmaya, hem de adım adım yaklaşmakta olan tehlikeli bir savasa karşı vatandaşlarını uyandırmaya çalışıyor.

Ooof!…ooof!…ooof!…of!
Dandini dandini dasdana
Bush girmiş Afganistan'a
Taş üstüne taş koymamış
Gene de Ladin'i bulmamış!

Ooof!…ooof!…ooof!…of!
Dandini dandini dasdana
Danalar dağılmış dört yana
Ne bulduysa yemişler
Daha var mı? demişler!

Ooof!…ooof!…ooof!…of!
Dandini dandini dasdana
Dünyanın haline baksana
Uyuma artık kalksana
Tedbirini alsana!…

Ooof!…ooof!…ooof!…of!
Dandini dandini dasdana
Canımız çok yanıyor Ana
Ekonomi de bozuk
Kenarda yoktur azık
Halk da fukara yazık
İMFdersen bir kazık!…

Ooooof!!!…ooooof!!!…oooo of!!!…off!

Feriha Reşitoğlu

Şiirler

ANNEMİN KIYMETİ

HAZAN MEVSİMİ

Sabah olsa kuşlarımı yemlesem
Cıvıl cıvıl seslerini dinlesem

Tanrım ne kısmetler vermiş
Bu dünyaya gelenlere
Anneyi Başlara taç etmiş
Kıymetini bilenlere

Anneler hep kanat gerer
Evlâtları için neler çekmiş neler
Ne umutlarla beklemiş
Hepsi uçmuş birer birer

Annem olsa her derdime katlanır
Evlatları için saçını süpürge eder
Tırnağını dişine katar
Yemez yedirir giymez giydirir

Ne acılar çektin çileli anam
Gülmedin dünyaya geleli anam
Dünyanın dertleri hiç gelir sana
Evlatlarına gönül vereli anam

Talihim olsaydı anne olmazdım
Belki çok üzülür hiç ağlamazdım
Ağla anam ağla sen dayanırsın
Benim için ağlama pişman olursun.

Sayde Ahmetoğlu

GURBET ACILARI

Bir yel esse yapraklara bakarım
Yağmur yağsa topraklara bakarım
Güneş doğar uzaklara bakarım
Kar yağmayan yerler helbet karanlık olur

Kaldığı yer sırça saray olsada
Gelir çatar her acı onu bulur
Kıral gibi başta tacı olsada
Bugün de böyle geçsin
Yarına Allah Kerim.

Sayde Ahmetoğlu

SONBAHAR YELLERİ

Bayramlar gelip geçti
Acılarım geçmedi
Herkes şerefe içti
Benim gönlüm gülmedi
Bahtıma esen rüzgar herşeyimi
Götürdü mutlu ol zalim felek
Her istediğin oldu yine esti
Gönlümde Sonbaharın yelleri.

Sayde Ahmetoğlu

Eller İlkbaharı sever
Bense hep Sonbaharı sevdim
Sonbaharın bir de başka adı
Vardır HAZAN mevsimi
Bu mevsimde dilime sessizce
Bir şarkı dolanır durur

Yine Hazan mevsimi geldi
Yine rüzgarlar
Yaprakların peşi sıra gidecek
Yine bu mevsimde yine deli-gönlüm
Hicranını yalnız başına çekecek

Kuru bir yaprak gibi
Rüzgârın önündeyim sürüklemiş
Götürmüş uçurum sonundayım
Daha ne bekliyorsun
Söyle benden kaderim
Bugün de böyle geçti
Yarına Allah Kerim.

Sayde Ahmetoğlu
4-4-1997

TALİHSİZLER

Doğru gitsem yollar komaz
Bükük yollar boynum gibi
Yüce dağlardan aşılmaz
Viran dağlar bağrım gibi
Coşkun çaylar durmaz akar
Gözümdeki yaşlar gibi
Yosun tutmuş hep kayalar
Bağrımdaki taşlar gibi

Sayde Ahmetoğlu

GELİN KINASI - Türkü

Vurun şu gelinin kınasını - 2 defa
Ağlasın garib anası
Ağlasın garib babası
Ağlasın garib haylisi
Şen olsun dağlar şen olsun - 2 defa
Dağdan keserler ardıcı - 2 defa
Hani şu gelinin sandıcığı - 2 defa
Şen olsun dağlar şen olsun - 2 defa
Dağdan keserler meşeyi - 2 defa
Hani de şu gelinin döşeği - 2 defa
Şen olsun dağlar şen olsun - 2 defa

Hazırlayan: ***Dilber Hasan***
(Bu türkü Batı Trakya'da gelin kınasında söylenir)

*Aşağıdaki yazı ve şiirleri Kadınlar derneği üyelerimizden Melâhat Hüssemoğlu'nun 11 yaşındaki kızı **Selin** yamıştır.*

Yemek tarifi

Fasulyeli Börek (Arnavut Böreği)

Selin says "Believe in what u believe in". These days we can believe what we want, trust who we want do, do what we want. The old day's people such as children had no rights but we deserved those rights kings and rich people had. So now the laws and rights have changed. We can have all the rights any other person had. I think if you believe what you want and get teased about it forget what other people say do what you think is right.
We can make our own choices cutting down all obstacles we come across. Example: My friends say I look better with black hair. But you say your look is better.
Let's talk about looks. Never judge a book by its cover. It might be fat, ugly and have grey scarped writing but, I think what's inside matters most. God made us all different and beautiful. If we were all the same you wouldn't be able to tell who's who. We all have a unique and different style. We can't all be beautiful. Think of yourself beautiful. It doesn't matter what you look like. It only matters what's in the inside.

***

Mum I love you
You are smart as a brain
And don't go insane
Very cool
And takes me to school
You are very pretty
Sometime a pity
But you are the one
Soft and fun
If there were no you
There's nothing I can do
In fact I wouldn't be alive
To sing and enjoy my life
Your Number 1 and Not Dum! ***Selin***

***

My flower is blooming because
You fed…..
You washed….
You loved….
You cared….
Are you wondering what this…
is pointing too?
If you are it is this ME!
I love you mum!

Selin

Malzemesi:
1 kg un, 1 su bardağı haşlanmış kuru fasulye (suyu atılmıyacak), 500 gr (1 pk) yağ, tuz, su ve nişasta
Hazırlanışı:
Unun ortası havuz biçiminde açılır, tuz ve su ile kulak memesi yumuşaklığında hamur yapılır. Yumurta büyüklüğünde parçalara ayrılır. Bir tepsiye dizilir, nemli bir bezle örtülür ve 20 dakika dinlendirilir. Hamur topları nişasta ile açılır. Hepsi açıldıktan sonra saçta yakmadan pişirilir.
Fasulyeler suyu ile derince bir tepsiye konur. Saçta pişen yufkalar bu tepsideki suya batırılır (not: yufkalar fazla ıslatılmamalıdır) ve tek tek tepsiye dizilir. Her yufkayı koyduktan sonra üzerine eritilmiş yağ serpilir, fasulyeler böreğin iki-üç katına serpiştirilir, üzerine yağ gezdirilir ve fırına verilir. Kızarınca fırından alınır, üzerine su serpilir ve yumuşaması için bir bezle örtülür.

Zülfiye Sipahi

Tatlı Tarifi

Arnavut Revanisi
Malzemesi:
500 gr su, 500 gr süt, 1 paket tuzsuz yağ, 500 gr şeker, aldığı kadar un
(Not: Yarı un yarı irmik kullanılırsa daha lezetli olur)
Hazırlanışı:
Büyük ve yapışmayan bir tencerede yağ eritilir. Su, süt ve şeker ilave edilir. Kaynamaya başlayınce unlu irmik konur. Helva gibi eze eze tahmini 30 dakika pişirilir.
Derin bir tepsiye konur ve fırına verilir. Üstü kızarınca fırından alınır ve sıcak servis yapılır

Zülfiye Sipah

31- Mayıs ile 1- Haziran tarihlerinde düzenlenen bu sempozyuma neden gerek görüldüğünü halen anlamış değiliz. Artniyetsiz baktığımızda güzel bir olay gibi görünse de, bu ülkede birbirlerine hasım olan yalnız bu iki toplum mu kaldı sorusu kafalarımıza takılmadı dersek yalan olur.
Susan Aykut, Paul Kavanagh, Terry Papadis'in organize ettiği bu sempozyum, kimilerine göre İstanbulun fethi, kimilerine göre Costantinopolisin zaptı olarak anıldı.
Başlangıçta bu etkinliğin siyasetten ve düşmanlıklardan uzak olarak dile getirileceği bazı dostlarımız tarafından bizlere garanti edilse de, bizim kaygılanmakta haklı olduğumuzu gördük.

Bizim ancak iki konuşmacıyı izleme olanağımız oldu. Helen Harper ve Peter Tilley nin konuşmaları ve dinleyici oranı sevindiriciydi. İki gün boyunca devam eden bu sempozyumda daha pek çok konuşmacı ve konu vardı. Bazı tanıdıkların katıldıkları konuşmalar maalesef; kurulması arzulanan dostluğa yarar yerine zarar verecek düzeyde olduğunu öğrendik. Halbuki bu sempozyumdaki esas amaç iki halkı dost etmek olduğunu söylemilşlerdi bizlere. Bizler buna inanmamıştık ama yine de denenmesinde yarar vardır diye düşündük. Fakat Yunanlı konuşmacılar dan bazılarının, özellikle de bu işin organizesinde bulunan Terry Papadisin yönelttiği çirkin suçlama, bir dostun ağzına yakışmayacak nitelikte ve ondan çıkmaması gereken bir sözdür, belgelenmesini gerektiren bir yorumdur. Terry Papadis İstanbulun fethinde Türklerin Rumlara Aya Sofya da tecavüz ettiklerinden bahsetmiş.

Türkler yalnız rumlarla değil, tarihte başkaları ile de savaşmışlar. Fakat hiç biri Terry Papadisin iddialarını doğrulayacak bir iddiada bulunmamış, ne böyle bir kayıta vede kanıta bu güne kadar rastlanmamıştır. Çünkü İslam dininde kilise, havra, cami bunların her biri Tanrının evidir ve kutsal mekanlardır. Zaten kiliselerin cami amaçlı kullanılması da bunun en güzel örneğidir. Kaldı ki Türkler İstanbulu müslümanların kutsal kitabı Kur'an da ' Aya Sofya ve o beldeyi fetheden kumandan ne güzel kumandan' diye kutsandığı için fethetmişlerdir. İstanbulu Kur'anın bir tavsiyesi olarak alan bir komutan; yine o kutsal kitap Kur'anın yasakladığı ırza geçme rezaletini o kutlu mekanda yapmak şöyle dursun aklından bile geçiren olmamıştır. Bizim bildiğimiz fethedildiği zaman Fatih Sultan Mehmet ikindi namazını cemaatle birlikte orada kılarak burasını yine Allahın evi olarak kullanıma açmış, kutsal görevini neredeyse günümüze kadar sürdürmesini sağlamıştır. Şayet Türkler böyle çirkin bir karaktere sahip olsalardı bunu her fırsatta ve her kutsal mekanda tekrarlardı.

Türkler yakın geşmişte Anzaclar ile de savaşmışlar, onlar bu iddiaların aksine Türklerin düşmanlıklarının bile insancil olduğunu, yazdıkları anılarında dile getirmişlerdir.
İstanbulun Fethinin üzerinden 500 yılı aşkın bir süre geçmesinden sonra, sorumsuzca sarfedilmiş sözlerin dostluğa nasıl katkısı olacak anlayamıyoruz.. 1453 yılında neler olup bittiğini tam olarak bilmiyoruz, kesin bilenler de hayatta olmadığı için, yargılama imkanımız yok. İspat edilmediği sürece yalan ve iftiradan öteye gitmez. Aslında bizleri ilgilendiren bu gün olmalıdır. Çünki bu günü bozacak veya düzeltebilecek imkanlar elimizdedir. Konuşulması, tartışılması ve yargılanılması gereken bu gündür.
Rumlar geçmişten suçlu çıkarmaya çalışmak yerine, Yunan Devletinin yaptığı yanlışlıkları düzeltmeye çalışsalar eminim insanlığa büyük hizmet etmiş olacaklar. Aşağıda vereceğimiz iki örnek, demokrasinin beşiği olarak gösterilmeye çalışılan ve üstelik Avrupa Birliği ailesinin bir üyesi olan ülkelerinde, anti demokratik olayların bu gün bile yaşanmakta olduğunu göstermektedir.

1- Gümülcine vakıflarına ait 70 dönümlük Türk arazisini,devlet arazisi olarak ilan edilmiştir. Batı Trakyanın Yunanistana ilhak edildiği günden beri Türkler tarafından işlenen topraklar, devlet arazisi ilan edilmiştir.

2- Batı trakya Türk Azınlığı yıllardır hıdrellez şenliğini kutlamaktadır. Bu yıl İskeçenin Ilıca köyünde yapılan şenliklere ' Hıdrellez Bahar Bayramınız Kutlu Olsun' pankartını taşıdıkları gerekçesiyle İskeçe Türk Birliği'nin şenliğe katılması polis tarafından engellenmiştir.

……devam

1453 Dostluk ve Bar Sempozyomu ….. devam

Bahsettiğimiz bu olaylar Avrupa Birliği üyesi olan ülkede, ikincisi ise dönem başkanlığı yaptığı zamanda gerçekleşmiş olması, düşündürücü ve üzücüdür.

Aslında burada, bazı vaatlerle kandırılmış olan Kıbrıslı Türkler için de önemli mesajlar vardır. Rumların huzur, barış ve dostluk anlayışı bizimkilerden ve dünyanınkilerinden çok farklı olduğu anlaşılmaktadır. Sayın konuşmacının sarfetmiş olduğu haksız sözlerin bu dostluğa yararı olmadığı gibi Tanrının ve Hz. İsanın bile hoşlanmayacağı kelimelerdir.

Biz Türk toplumu olarak böylesi yollarla dostluğa gidilmiyeceğini bilmekteyiz. Bu tür yollarla dostluk kurmaya çalışanların da, en kısa zamanda doğru yola girmelerini diliyoruz.
Batı Trakya politikasında da yaptıkları yanlışları üzüntü ve nefretle kınıyoruz.

Feriha Reşitoğlu

TİYATRO

Yazan: ***Feriha Reşitoğlu***

Konu: Ana Nasihatı

Oyuncular: **Kız (*Kevser Reşitoğlu*), Anne (*Yasemin Memiş*), Anneanne (*Fatma Koparan*), Nine (*Fatma Hüseyin*)**

ANNE: Eline sağlık kızım. Kahveyi tam benim istediğim gibi yapmışsın. Gelde bir öpeyim seni.
Ah... benim koca kızım. Maşallah pek büyüdün; Allah nazardan saklasın.
Otur bak ne decem sana. Gel de biraz konuşalım
Artık büyüdün. Büyümek demek, akıllanmak, olgunlaşmak, evlenmek, çoluk çocuk sahibi olmak demektir. Yavaş yavaş akıllanman, işe alışman, insanlara alışman lazım. Nedense bu memlekette yabani biri olup gidiysiniz. İşten kaçarsınız, insandan kaçarsınız, lafa gelince; bire bin karşılık verirsiniz.
Amaaa... eller adamın nazını çekmez! Niye bu kadar çok boşanmalar oluyu sanıysınız? Laf çoook.... ama iş yoook.
KIZ: Aman anne... beni azarlamak için mi oturttun buraya?
Bari gideyim de odamda müzik dinleyeyim.(kalkmaya çalışır)
ANNE: Otur buraya kafamı kızdırma! Beni şimdi dinlemezsen evlenince hiç dinlemezsin. Dinlesen bile bir yararı olmaz.
Birincisi, insanlar seni sevsin diye bekleme! Önce sen insanları sevmeye ve anlamaya çalış.
Nineciğim senin gibiyken bana şöyle demişti:
_ Bak yavrum: ellerle geçinmek istersen, kendi anana ana dersen, elinkisine anacığım de! Bana nine dersen, ellerinkine nineciğim deceksin ki onlar da seni sevsinler.
Sen sen ol yavrum taraf tutma. Seninkiler, benimkiler diye ayrım yapma! Hepsine bizimkiler de! İnsan ayrımı yapmak çok çirkin bir şey. Sen herkese eşit davran.
O zaman mutluluğu aramana gerek yok, o sana tıpış tıpış kendisi gelir.
Tamam mı canım! Anladın değil mi ne demek istediğimi? Ha... kızım?
KIZ: Yes anne...!
Bu paketlerde ne var anne?
ANNE: Haaa onlar mı? Şey... mothers day present. Yani anneannenle ninene.
Yarın ben onları ziyarete gitçem; sende gelcen mi?
KIZ: Maybe.....
ANNE: Gel gel sen de gel.Gönlü olur zavallıların.
Zaten ne zamandan beri derslerden, gezmekten, ziyaret etmeye elin ermedi.
KIZ: Orayt orayt...!

ERTESİ GÜN

KIZ: Anneanneeee.....anneanneeee....
ANNE: Şşşşşşt çok bağırma! Anneannen belki namazdadır, belki de yatmıştır biraz.
ANNEANNE: (ağzındaki lokmayı yutmaya çalışır,ağzını eliyle silerek)
Ay ay kimler geliyi....
Aaah ah....! şu günleri, bu günleri, bayram günleri de olmasa yüzünüzü gören cennetlik.(sevincini belli etmek için ellerini dizlerine vurur)

devam.....

TIYATRO ….. devam
ANNE: Haklısın anacığım, ama ne yapalım? İş güç işte: Ha bu gün, ha yarın derken günler geçip gidiyi.
ANNEANNE: Hadi HOŞGELDİNİZ bakayım.
ANNE: Hoşbulduk anacığım.(elini öper)
KIZ: Hoşbulduk anneanne....(elini öper)
ANNE: Hadi annaler günün de kutlu ve mutlu olsun anacığım (hediyeyi uzatır)
ANNEANNE: Buyurun geçin içeri oturun. Sağolun be evlatlarım. Nedir bu? Niçin kendinize zahmet ve masraf ediysiniz! Bize bundan sonra ne lazım armağandı hediyeydi? Bizim gençliğimiz yokluklan geçmiş. Şimdi bolluk var ama ihtiyacımız kalmadı.(hediyeyi açar)
ANNE: Bak bakalım beğenecekmisin? Senin için severek aldım. Hem de devamlı kullanabilecen birşey.
ANNEANNE: Ay pek güzelmişe; teşekkür ederim, sağolun. Allah kesenize bereket versin.
Sonra daha daha nasılsınız? Evde olanlar nasıl, hepsi iyi mi?
ANNE: İyiyiz Allaha şükür anacığım. Çocuklar okullarına, biz de işlerimize devam ediyiz. Zekeryanın selâmı vardı.
ANNEANNE: Aleykümselâm. Bak demin kaşnıka pişirdiydim, siz seversiniz diye; Kuru fasulye de vurdum, birazdan o da hazır olur. Hep birlikte oturup yiyelim.
ANNE: Aaah...anacığım ah! Çok isterdim ama kalamam. Bir kahve içelim de gideriz. Daha kaynama da uğracaz. Şimdi o da bekler bizi.
_Ha.. kızım git sen kahveleri yapta gel ! Biz de anneannenle konuşalım biraz.
KIZ: Tamam anne yaparım. (kız biraz sonra fincanlar elinde gelir)
Alın pişirdim işte!
ANNE: Aaaa.... çok ayıp! Buyurun afiyet olsun demen gerekir.
KIZ: Ben pişirdim, siz gene kalkıp alın işte!
ANNE: (Anne kalkıp kahveleri alır.)Valla anacığım, bunlar bir gün gelipte akıllanır mı bilmem. Ama benim akıllanırlar diye hiç aklıma gelmeyi.
ANNEANNE: Olur olur, akıllanırlar elbet. Siz de aynısı değil miydiniz? Bak nasıl akıllandınız. Onlar da akıllanır.
ANNE: İnşallah... ! (kahve fincanını elinden bırakır)
Biz kalkalım ana be.... Biliyim çok az oldu ama.
Siz de gelin, sizin boş zamanınız daha çok.
ANNEANNE: Bizde geliriz sağlık olsun.
HOŞÇAL DEYİP KALKARLAR
KIZ: (kız yavaş bir sesle) Nineeee... nineeeee.....!
ANNE: Bağır kızım bağır! Duymaz onun kulakları...
KIZ: Nineeeeeee.....nineeeeeeeee.....!
ANNE: Ninen yok galiba kızım.
_ Ay bu karı da ne çok sever gezmesini. Bu gün gelcemizi bilmeyi sanki çıkıp gitmiş!
KIZ: Ama anne, kapılar açık....! ninem bir yere giderken kapılarını açık bırakmaz ki.
ANNE: İnşallah bırakmamıştır. Hadi kızım bağırsana!
KIZ: Nineeeeeeeeee.....nineeeeeeeeeee.....
NİNE: Geliyim kızım geliyim.... (kapıdan görünür)
Ayyy.....!üstüm başım bütün toprak olmuş.
Durun üstümü silkeleyim de geleyim.(dışarı çıkar ve hemen döner)
Otururdum. Baktım hava çok güzel. Domatalar da kurumuş, kazal gibi olmuşlar. Şadiye sen burda haylaz haylaz oturmaktansa kalk şu domataların bir çaresine bak. Yarın çöpçüler geççek, yolayım da arınsın gitsin. Bir hafta dağınıklık etmesin boşu boşuna dedim.
Ama ihtiyarlamışık artık, hiç işimizden hayır yok. Niye azcık orada oynamışım diye nasıl yoruldum anlatamam.
ANNE: Sen de yaşını başını bilmezmiş gibi ne girişirsin yapamacağın şeylere?
NİNE: Eh.. naparsın kızım, insan hep kendisini genç zannediyi. Yürek hep aynı da, el ayak eskisi gibi değil. Hadi neyse: Hoşgeldiniz kızım (elini öpmek için uzatır)
ANNE: Hoşbulduk (elini öper)
KIZ: Hoşbulduk nine(elini öper)
NİNE: Ah benim güzel kızım! Sen niye hiç ninene gelmeysin? Biz seni ne kadar çok özledik birbilsen.
KIZ: Ne yapayım nine çok derslerim var.
NİNE: Dersçezlerin nasıl gidiyi, iyi mi bari?
KIZ: Yes... çok iyi.
NİNE: Aman ko iyi olsun! Siz bizim gibi cahil olmayın.
Sen nasılsın Zekiye kızım? Zekerya nasıl? İşlerinniz nasıl gidiyi?
ANNE: İyiyiz işte gördüğün gibi. Zekerya da iyi, selam söyledi. Sen de gel dedim ama, ben sonra gider uğrarım bir ara dedi.
NİNE: Aleyküm selam.
_ Ne oldu size, bizi iyice unuttunuz.?
ANNE: Ne yapalım öyle oldu. İş güç derken günlerin nasıl geçtiğini biz bile anlamadık. Bu gün anneler günü diye çıktık biraz.

.....devam

TIYATRO ….. devam
Siz de hiç gelmediniz niye?
Hadi ‘Anneler günün de kutlu olsun bakayım.(hediyeyi uzatır)
NİNE: Allah razı olsun kızım. Ama sizin ziyaretiniz yeterdi bize. Ne diye kendinizi masrafa sokuysunuz ? (hediyeyi açar)
KIZ: (kız biraz şaşkın) Anne neden nineminkisi plastik tabbbbak?
ANNE: (anne karşılık vermeden kıza rasgele bir çimdik atar ve kaş göz işaretleri yapar)
Ne zahmeti ne maasrafı canım. Bizde size zaten aman aman pahalı bir şey almadık ki. Her zaman kullanabilceen bir şey.
NİNE: Teşekkür ederim ama hiç gerek yoktu zahmete. Bize olanlar bile çok geliyi artık. Bubanlan ikimiz tencerede pişirip, kapağında yiyiz. Şimdi her şey size lazım. Eğer ihtiyacın varsa al sen kullan kızım?
ANNE: Yok canım ben onu size niyet aldım. Güle güle kullan.
NİNE: Eh ...Allah kabul etsin, kesenize bereket versin.
ANNE: Hiç bir şeycik değil. Güle güle kullan.
NİNE: Madem sonra Zekerya da gelecek, siz de gitmeyin, bu akşam yemeği hep birlikte yiyelim.
ANNE: Olmaz olmaz..! biz şimdi gidelim, başka zaman gene geliriz. Anam da ısrar etti ama orda da yimedik. Şimdi burda kalırsak bize gücenir.
NİNE: Bir kahve yapayım bari?
ANNE: Hayır hayır sakın yapma! Az evvel anamda içtik.
_ Gel biraz dinlen. Biz de zaten birazdan kalkarız.
NİNE: Olur mu canım, ateş almaa mı geldiniz?
ANNE: Baksana hava çok güzel. Tam çamaşır havası. Bir sürü çamaşır birikmiş, beni bekleyi. Gidip halledelim şu çamaşırları bir an evvel.
NİNE: Eh... siz bilirsiniz dedim mi, dargınlık olmaz.
ANNE: Biraz az oluyor ama, gene geliriz. Bize müsade biz kalkalım artık.
NİNE: Müsade sizin ama hiç doyamadım güzel kızcağızıma (torununa bakar)
ANNE: Hadi kızım hazır mısın gidelim?
KIZ: Hadi babaaay nine (el sallar)
ANNE: Hadi hoşçakalın
NİNE: Güle güle gidin. Gene beklerim, bu sayılmaz. Hem arayı da bu kadar uzatmayın. Herkese çooook.....çok selam süleyin. (oradan ayrılırlar)
(gelin ve torun gidince söylenmeye başlar) Şadiye bu işte bir gariplik var. Kızancık ne güzel tam anlatçaktı, ama anası yılan gibi masuna bir çimdik, kaş-göz işaretleri, kızancığımı susturdu. Demek bunlar kendi anasına daha pahalı bir şey almışlar. Aaahh...Haayriye ah! Bunlarıda mı görcektin? Biz böyle ayarlık, ayrılık bilmezdik. Ben olsam bunu yapmazdım. Yapmazdın değil mi Hayriye? Yok yok asla yapmazdım.(sonra birden aklına bir şey gelir, gülümser) Yalan söyleme Hayriye yapardın, yapardın. Hani Gümülcineye gittiğimde kendi anacığıma atlas feracelik, kaynanama da adi amelken feraceliği almıştım. İşte böyle sen unutursun ama kader unutmaz. Kırk sene sonra getirip naylon çanağını koyarlar önüne. Eskiler boşuna ‘ETME , BULMA DÜNYASI’ dememişler.

YOLDA GİDERLERKEN

KIZ: Anneee.... Hani sen geçen gün bana ‘ Herkese eşit davran, ayırım yapma’ derdin?
Hani senin ninen sana kocanın annesine ‘anneciğim de’ dermiş. Ama sen kendi annene anacığım, ama nineme gene ana bile demedin?
Hem anneannme porselen tabak, nineme gene plastik tabak almışsın. Why?
ANNE: Bana bak! Zaten ninenin yanında benim canımı sıktın, beni rezil ettin kapat meseleyi. Benim kimseyi ayırdığım filan yok. Sana öyle gelmiştir. Ben ikisine de tabak aldım. İkisinin boyu da, rengi de aynı. Birisi chinese porseleni, öbürü chinese plastiği. İkisininkide made in china.
KIZ: İyi ama anneanneminkisi daha pahalı?
ANNE: Hadi hadi sallanma yürü! Sen daha küçüksün aklın ermez böyle şeylere....
KIZ: (başını sallayarak) Oh my God ! She’s teaching me different, but she’s acting different. Now I am totaly confused.

------- SON ------

Sağda:
T.C. Melbourne Başkonsolosu sayın Hasan Aşan'ın açmış olduğu Türkiye'de Depremzade çocuklara oyuncak kampanyasında halktan toplanıp derneğimize getirilen oyuncakları paketleyen gönüllüler

Aşağıda solda: Temmuz 2002'de derneğimizin hazırladığı gözleme gününde herzamanki gibi genç ve yaşlı kadınlarımız yufkaları büyük bir zevkle açarken
Aşağıda sağda: Kadınlar derneği başkanımız Feriha Reşitoğlu yardım maksadı ile dernek başkanımız Nadir Celil'e 16 Haziran 2002'de beşbin dolarlık bir çek verdi.

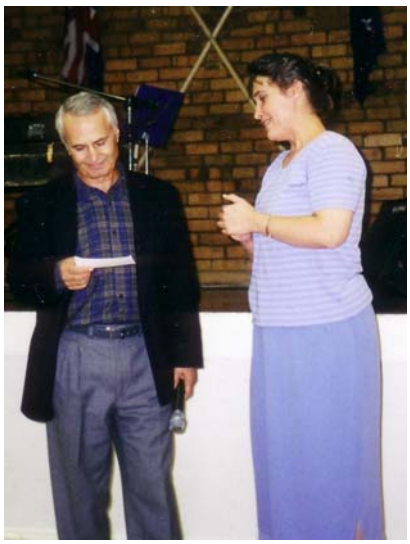

Solda:
Kadınlar derneğimizin 13 Nisan 2003'te organize ettiği sağlık seminerinde Betül Kınalı 30 kadınımızı "Menopoz" rahatsızlıkları hakkında bilgilendirirken

R E K L A M – Seyahat Acentesi

UNIVERSAL TRAVEL
VISION TOURS
A.C.N. 052 954 622
Licence No. 31542

SAFFET YILDIRIM
General Manager
Suite G 08, Ground Floor
620 St Kilda Road
Melbourne 3004
Victoria, Australia
Telephone: (03) 9510 1777
Mobile: 0409 852 804
Facsimile: (03) 9529 5339
Website: visiontours.com.au

Üyelerimizden Yakup Halil'in evinin duvarında güzel bir graffiti (duvar çizgisi).
Graffiti, yüzyüze dile getirilemeyen duyguları- korkuları, gazetelere basılamayan istekleri, eleştirileri, gizli kalmış yetenekleri, güzellikleri çirkinlikleri döküyor ortaya. Duvarlar yaşadığımız dünyanın en sansürsüz diliyle konuşuyor.